

پیشنهاد برای حرکت متحد مردم و اپوزیسیون :

راهپیمایی ملی در روز ۲۲ بهمن امسال

آزادی هر ملتی در گرو مبارزه متحد و هماهنگ اعضای آن ملت است. ۲۳ سال پس از به قدرت رسیدن حاکمیت جمهوری اسلامی مردم ما همچنان در اسارت آن به سر می برند، به این دلیل ساده که نیروهای سیاسی و اجتماعی آن موفق نشده‌اند تا امروز با یکدیگر متحد و هم‌صدا شوند. جای شکی نیست که اگر این تفرقه و تشتت ادامه یابد حاکمیت استبدادی با تکیه بر سرکوب و نیرنگ به بقای ننگین خود ادامه خواهد داد. پس این سوال مطرح می شود که چه باید کرد ؟

پاسخ ما نسل جوان به این سوال روشن است : با باور عمیق به ارزشهایی مانند احترام به عقاید دیگران، آزادی و مردم سالاری نیروهای گوناگون سیاسی و اجتماعی می‌توانند از جدایی و فاصله‌ها پرهیز کرده، به یکدیگر نزدیک شوند و سپس در یک حرکت هماهنگ به هدف خود که پایان دادن به ننگ حضور این نظام ضد مردمی است دست یابند.

پس از سالها انفعال و جدایی و نفی همدیگر از چندی پیش اپوزیسیون ایرانی در خارج از کشور نسبت به ضرورت اتحاد و هماهنگی واقف شده و در صدد است تا در این باره کاری کند. در بخش‌ها و جناحهای مختلف پیشنهادات متعددی مطرح شده است و شخصیتها و تشکلهای سیاسی در صددند تا به هم نزدیک شوند. ما این حرکت را به فال نیک می‌گیریم و از این بابت به همه کوشندگان آن تبریک می‌گوییم. اما این واقعیتی است که اتحاد و همبستگی باید از سطح حرف فراتر رود و در عمل به وقوع بپیوندد. به همین خاطر لازم است که علاوه بر صحبت از همسویی و هماهنگی بیاییم و در قالب یک کنش مشخص و در چهارچوب یک اقدام عملی نخستین قدم را در مسیر اتحاد و همسویی برداشته باشیم. در این راستا پیشنهاد زیر را ارائه می‌دهیم.

هر ساله در ایران روز ۲۲ بهمن بعنوان روز به قدرت رسیدن حاکمیت استبدادی کنونی توسط رسانه‌های داخلی و خارجی مورد نظر قرار می‌گیرد. این روز نمود حضور فعال مردم در صحنه بود و با همین محتوا نیز در حافظه جمعی ثبت شده است. ضمن آنکه جهانیان نیز این روز را بعنوان مبدأ تعویض قدرت در ایران می‌شناسند. همه می‌دانند که در این روز بود که حاکمیت سیاه جمهوری اسلامی پایه‌های قدرت خود را با انحصار ابزارهای آن و به دست گرفتن

اداره امور کشور بنیان نهاد. به همین خاطر نیز هر ساله در این روز حاکمیت، دهها هزار نفر از اعوان و انصار خود را به خیابانها می ریزد تا تعلق این روز را به خود و برای خویش یادآوری کند. اما ما می‌توانیم این منطق باطل را بر هم زده و این روز را به نفع اهداف خویش تغییر دهیم.

۲۲ بهمن ۱۳۵۷ روز افتادن قدرت از دست مردم به دست حاکمیت جمهوری اسلامی بود، ۲۲ بهمن ۱۳۸۱ میتواند روز بازگشت قدرت به دست مردم باشد.

این به اراده ما ایرانیان بستگی دارد، ما ایرانیانی که نمی‌خواهیم حاکمیت سیاه جمهوری اسلامی بر کشورمان ادامه یابد. ما ایرانیانی که غارت، کشتار، حبس، سرکوب، فقر، اعتیاد و بی عدالتی را نمی‌خواهیم. ما مردمی که آزادی و رعایت حقوق بشر را می‌خواهیم. در این روز چشم‌ها می‌تواند همه به سوی کشورمان باشد.

ما به تمامی سازمانهای سیاسی، تشکلهای صنفی، شخصیتهای سیاسی و نیز تک تک ایرانیان در داخل و خارج از کشور پیشنهاد می‌دهیم که بیایند تا دست در دست هم، در این روز در یک "راهپیمایی ملی" با یکدیگر به طور یکصدا و متحد فقط و فقط یک شعار را بدهیم :
"برگزاری انتخابات آزاد تحت نظر سازمان ملل متحد برای تغییر حکومت در ایران"
بیایید یک بار و فقط یک بار در طول نزدیک به ۲۴ سال همه مان یک درخواست مشترک را عنوان کنیم :

"برگزاری انتخابات آزاد تحت نظر سازمان ملل متحد برای تغییر حکومت در ایران".

اگر در این روز میلیونها ایرانی در داخل کشور و صدها هزار ایرانی در خارج از کشور این شعار را بطور یکصدا و بدون تفسیر و تعبیرات سازمانی مطرح کنند بدون هیچ شک هم حاکمیت استبدادی در ایران و هم جهانیان مجبور به پذیرش این خواست خواهند شد. این نخستین گام برای تغییر حکومت در ایران است بدون خونریزی، با کمترین هزینه و به طریقی سرنوشت‌ساز. خواست برگزاری انتخابات آزاد تحت نظر سازمان ملل متحد خوشبختانه در دیدگاههای تقریبا تمامی سازمانها و تشکلهای سیاسی اپوزیسیون نیز مطرح شده است و لذا می‌تواند نظر مثبت همه را تامین کند.

ما از کلیه سازمانها و احزاب سیاسی و بخصوص از ایرانیان منفرد می‌خواهیم تا بدون ذره‌ای بغض و کینه و حسادت و در کمال صداقت و شفافیت و صرفا با اندیشیدن به منافع مردم ایران با این پیشنهاد برخورد فعال کنند. درباره روشهای اجرایی و چگونگی سازماندهی عملی و تبلیغاتی انجام این راهپیمایی ملی هیچ چیز از قبل تعیین شده نیست و همه ما می‌توانیم در این کار با یکدیگر در داخل و خارج از کشور دست به همکاری و هماهنگی بزنیم.

هموطنان عزیز در ایران و سراسر جهان

نسبت به آینده کشور خود احساس مسئولیت کنید، خودمحوریها و خودشیفتگیها را کنار بگذارید و فقط یکبار در عمر خود منافع جمعی را بر منافع فردی و گروهی و سازمانی ترجیح دهید. یکبار هم که شده قبل از فکر کردن به سازمان و حزب و ایدئولوژی خود به مردم در اسارت ایران بیاندیشیم و نیز به توان عملی آنها تحت یک حاکمیت سرکوبگر تا دندان مسلح. بیایید یکبار هم شده نه با ایده‌آل‌گرایی بلکه با واقع‌گرایی به حل مسئله بپردازیم و باور کنیم که رسیدن به آزادی در ایران با قدمهای عملی و تدریجی ما از طریق ابتکاراتی از این دست عملی خواهد شد.

این حرکت در روز ۲۲ بهمن که دولت به زعم خود راهپیمایی حکومتی‌اش را سازماندهی می‌کند فرصتی است عالی برای آنکه مردم بتوانند بدون هیچ مشکل سرکوبگرانه به خیابانها بیایند و پس از حضور در خیابانها تظاهرات را تبدیل به یک تظاهرات ضد حکومتی برای طرح یک شعار واحد بنمایند :

برگزاری انتخابات آزاد تحت نظر سازمان ملل متحد برای تغییر حکومت در ایران.
هیچ فرصتی مناسبتر و پرمعناتر از این روز برای حضور در صحنه و آغاز یک فرایند جدی
تغییر آفرینی در ایران موجود نخواهد بود. شرایط جهانی مناسب این حرکت است. شرایط
منطقه‌ای برای چنین ابتکاری عالی است و شرایط داخلی نیز آمادگی کامل آنرا دارد. پس فقط
می‌ماند خواست و اراده ما تک تک ایرانیان. این گوی و این میدان.
وجدان تاریخ ایران بیدارست و حافظه جمعی ملت ما همه چیز را ثبت می‌کند. به مسئولیت خود
پاسخ دهیم.

کمیته هماهنگی رفراندوم روی دیوارها
اطلاعیه شماره ۷۳ - تهران
۴ دی ۱۳۸۱

refrUdomdivar@hotmail.com

آدرس جدید تماس :

www.geocities.com/havadar2002